

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 3 april 2012

Ö 789-12

SÖKANDE

HR

Ombud: Jur.kand. JH

SAKEN

Resning

TIDIGARE AVGÖRANDE

Hovrätten för Västra Sveriges beslut 2012-01-26 i mål Ö 4643-11

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avvisar HRs ansökan om resning.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

HR har ansökt om resning.

Dok.Id 66261

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

SKÄL

Bakgrund

1. HR och AA har tidigare varit gifta med varandra. De har tillsammans två barn som står under deras gemensamma vårdnad. Vid tingsrätten pågår ett mål som gäller vårdnaden om barnen. Tingsrätten beslutade interimistiskt att den gemensamma vårdnaden skulle bestå och förordnade om barnens boende. Sedan parterna hade överklagat tingsrättens beslut i boendefrågan, har hovrätten interimistiskt förordnat att båda barnen ska bo tillsammans med AA. Hovrättens beslut får inte överklagas (20 kap. 12 § tredje stycket föräldrabalken). HR har nu ansökt om resning och gjort gällande att hovrättens rättstillämpning uppenbart strider mot gällande rätt.

Kan ett interimistiskt beslut om barns boende bli föremål för resning?

2. Ett interimistiskt beslut om barns boende får när som helst ändras av rätten och en part kan alltså utan hinder av beslutet begära att rätten ska fatta ett nytt beslut i boendefrågan så länge målet pågår (6 kap. 20 § tredje stycket föräldrabalken). Ett sådant beslut saknar alltså rättskraft. Frågan är då om ett interimistiskt beslut om barns boende trots detta kan bli föremål för resning.

3. Normalt förutsätter en resning att det aktuella avgörandet har rättskraft. I annat fall kan ju parten ändå få en ny prövning av domstol. Han eller hon behöver då inte använda sig av resning med de krav som i så fall gäller (58 kap. 1, 4 och 10 §§ rättegångsbalken). Att beslutet äger rättskraft har dock inte ansetts vara något oeftergivligt villkor. Resningsansökningar som tar sikte på avgöranden utan rättskraft har sålunda prövats, om en resning skulle ha någon praktisk funktion att fylla (se på det familjerättsliga området t.ex. NJA 1988 s. 429 och NJA 1994 s. 525, jfr NJA 1992 s. 420).

4. Ett interimistiskt beslut om barns boende har stor betydelse för barnet och för föräldrarna. Den möjlighet till ett nytt beslut som finns i ett pågående mål måste dock anses utgöra en tillräcklig garanti för att förhållanden av det slag som vägs in i ett resningsärende blir beaktade. En tingsrätts interimistiska beslut under rättegången kan också överklagas särskilt till hovrätten (20 kap. 11 § föräldrabalken).

5. Om parten exempelvis åberopar nya omständigheter eller presenterar nya bevis som kan påverka utgången, får betydelsen av omständigheten eller beviset prövas i ett nytt interimistiskt beslut utan att det behöver ges formen av en prövning enligt grunderna för resning. Detsamma får anses gälla då parten påstår att den rättstillämpning som ligger till grund för det tidigare interimistiska beslutet uppenbart strider mot lag. Det kan inte anses oförenligt med instansordningens princip om tingsrätten blir den domstol som först gör den nya interimistiska prövningen även om påståendet om lagstridighet avser den rättstillämpning som har skett i hovrätten. Tingsrättens nya beslut blir inte att se som en bedömning av hovrättens beslut i och för sig utan som en ny prövning av boendefrågan, och beslutet kan överklagas till hovrätten. Det finns inte något skäl att se annorlunda på de övriga grunder som skulle kunna anföras till stöd för en resningsansökan.

6. Det framstår därför som mest ändamålsenligt och följdriktigt att partens begäran om en ny interimistisk bedömning av frågan om barnets boende sker i det pågående målet, enligt vanliga regler och utan att några särskilda förutsättningar behöver vara för handen på det sätt som krävs för en resning. Med en sådan ordning undviks också parallella förfaranden i en och samma fråga.

Slutsats

7. Ett interimistiskt beslut i ett mål om barns boende kan därför inte bli föremål för resning. HRs ansökan ska således avvisas.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Marianne Lundius, Gudmund Toijer (referent), Johnny Herre, Ingemar Persson och Martin Borgeke
Föredragande justitiesekreterare: Ove Nilsson